

2010 14-1**Afslag på tilskud til udskiftning af udstødningsrør efter bilbekendtgørelsen**

En handicappet borger fik af sin kommune afslag på tilskud til udskiftning af et udstødningsrør på sin bil. Det sociale nævn godkendte afslaget. Borgeren havde tidligere fået bevilget lån til køb af bil og tilskud til særlig indretning af bilen i form af bl.a. en lift. For at liften kunne monteres, skulle bilen ombygges. Ombygningen omfattede en specialtilvirkning af udstødningsrøret idet liften ellers ikke kunne monteres. Da udstødningsrøret senere skulle udskiftes, mente myndighederne ikke at der var tale om en særlig indretning som der efter bilbekendtgørelsen kunne ydes tilskud til. Der var ikke tale om en ændring af bilens funktion på grund af borgerens handicap. Desuden var et udstødningsrør en almindelig indretning på enhver bil.

Ombudsmanden udtalte at en særlig indretning ikke behøvede være en indretning der tjente til at lette den handicappede borgers placering i bilen. Det kunne – som tilfældet var i sagen – også være en indretning der tjente til at lette placeringen af nødvendige hjælpemidler i bilen. Efter at udstødningsrøret var blevet specialtilvirket, kunne det ikke længere karakteriseres som standardudstyr. Ombudsmanden mente derfor med henvisning til bl.a. kompensationsprincippet at det var tvivlsomt om kommunen havde kunnet afvise at yde borgeren hjælp til i hvert fald den meromkostning som fulgte af specialtilvirkningen af udstødningsrøret. Ombudsmanden henstillede til det sociale nævn at genoptage sagen eller hjemvise sagen til fornyet behandling hos kommunen.

(J.nr. 2008-3563-055)

10. august 2010

Forvaltningsret:**12.2****12.4****25.9****Ombudsmandens udtalelse****”Er udstødningsrøret omfattet af bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4?**

Nordjyllands Amt bevilgede dig den 18. marts 2003 et lån til køb af bil og et tilskud til særlig indretning af bilen bl.a. i form af en lift. For at denne lift kunne monteres, skulle bilen ombygges. Ombygningen omfattede en specialtilvirkning af udstødningsrøret idet liften ellers ikke kunne monteres. Afgørelsen om tilskud til særlig indretning henviser til et tilbud fra firma (X). Specialtilvirkningen af udstødningsrøret er ikke specifikt nævnt i dette tilbud, men jeg forstår

at udgiften var indeholdt i den del af tilbuddet som angik montering af liften. Udgiften blev derfor dækket som en del af tilskuddet til særlig indretning af bilen. Tilskuddet blev givet efter den bestemmelse som nu er at finde i bilbekendtgørelsens § 10, stk. 1, jf. nedenfor.

Du har nu fået afslag på tilskud til at få udskiftet udstødningsrøret. Afslaget er givet efter § 10, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 615 af 15. juni 2006 om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114. Bilbekendtgørelsens § 10 har følgende ordlyd:

§ 10. Der kan ydes tilskud til nødvendig indretning af en bil, herunder til aggregater, uanset om der kan ydes støtte til anskaffelse af bil efter §§ 1-3, hvis

- 1) politiet har stillet krav om det,
- 2) hvis ansøgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller
- 3) hvis det letter ansøgerens placering i bilen.

...

Stk. 4. Hjælp til reparation, udskiftning og afmontering af nødvendig indretning efter stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2 ydes efter behov.

Stk. 5. Der ydes ikke hjælp til udgifter, som følger af brug af den særlige indretning, fx til rengøring eller vedligeholdelse.'

§ 10, stk. 4, blev indsat i bilbekendtgørelsen ved bekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2005. Tidligere var der ikke mulighed for at få hjælp til at få udskiftet eller repareret særlig indretning efter bilbekendtgørelsens § 10, stk. 1. Af Socialministeriets skrivelse af 3. januar 2005 om 2005-bekendtgørelsen fremgår følgende:

'...

I forbindelse med finanslovsaftalen for 2005 var der enighed om, at den nødvendige særlige indretning i handicapbiler skal ligestilles med hjælpemiddelområdet for så vidt angår muligheden for at få udskiftet den særlige indretning og få reparationsudgiften betalt. Dette skal dog kun gælde nødvendig særlig indretning som er bevilliget og installeret særskilt efter bilbekendtgørelsens bestemmelse om særlig indretning.

Særlig indretning som bilen er 'født med' er ikke omfattet.

...'

Som det ses, er der en sammenhæng mellem bestemmelsens stk. 1 og stk. 4. Når der er ydet tilskud til en nødvendig indretning efter stk. 1, er indretningen også omfattet af stk. 4.

I denne sag mener myndighederne imidlertid at en udskiftning af udstødningsrøret ikke er omfattet af § 10, stk. 4, selv om det tilskud du fik i 2003 efter § 10, stk. 1, omfattede en specialtilvirkning af udstødningsrøret.

Aalborg Kommune har peget på at udstødningsrøret er helt uafhængigt af dit handicap, og at det kun er specialtilvirket for at skaffe plads til påmontering af handicapbetinget ekstraudstyr, nemlig liften. Kommunen mener derfor ikke at udstødningsrøret kan anses for at være en del af den særlige indretning. Kommunen har også peget på at et udstødningsrør er en almindelig indretning på enhver bil, og at bilen ikke blev tilført en ekstra foranstaltning.

Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Nordjylland, mener heller ikke at udstødningsrøret i sig selv er en 'særlig indretning', forstået som en ændring af bilens funktion på grund af dit handicap. Det er nævnets opfattelse at udgiften til den oprindelige tilvirkning af udstødningsrøret må anses for en del af udgiften til montering af liften (som er en 'særlig indretning'). Derimod er senere behov for reparation eller udskiftning af udstødningsrøret ikke en del af udgiften til den særlige indretning (liften).

Ankestyrelsen har afvist at behandle sagen da styrelsen ikke mener at sagen har principiel eller generel betydning. I et brev af 30. september 2008 anførte styrelsen at udskiftning af dit udstødningsrør ikke kunne karakteriseres som særlig indretning da det ikke havde indflydelse på dit handicap. Jeg har forstået denne begrundelse som et udtryk for det samme som Aalborg Kommune mener.

I det følgende tager jeg stilling til myndighedernes begrundelser.

A. 'Der er ikke tale om en indretning der har sammenhæng med dit handicap'

Af Socialministeriets vejledning nr. 97 af 5. december 2006 om hjælpemidler, biler, boligindretning mv. (vejledning nr. 6 til serviceloven) om nødvendig indretning efter bilbekendtgørelsens § 10 fremgår følgende:

'Indretningen skal være nødvendig

232. Tilskud til nødvendig indretning ydes, når politiet har stillet krav herom, eller når ansøgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, f.eks. på grund af smertetilstande eller skånehensyn.

Endvidere sigter bestemmelsen til indretninger, der tjener til at lette modtagerens placering i bilen, f.eks. glideskinner til sæde, særligt tilpasset sæde, drejesæde, hævesæde, lift, eller til at lette placeringen af nødvendige hjælpemidler, f.eks. slidsker, kran og trailer. Hvis modtageren ikke selv skal køre bilen, og der i chaufførens kørekort er stillet krav om særlige indretninger, kan der også ydes tilskud hertil.

...

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10 vedrører kun indretninger, som skal indbygges i bilen efter levering fra fabrikken, bortset fra biler med 'født' automatisk transmission.

...'

Som det ses af vejledningen, behøver en nødvendig indretning efter § 10 ikke at være en indretning der tjener til at lette den handicappede borgers placering i bilen. Det kan også være en indretning der tjener til at lette placeringen af nødvendige hjælpemidler i bilen.

I dit tilfælde er udstødningsrøret specialtilvirket for at der kan være plads til liften. Liften er et nødvendigt hjælpemiddel for dig. Jeg mener derfor at der er tale om en indretning der tjener til at lette placeringen af et nødvendigt hjælpemiddel, og som er omfattet af § 10.

B. 'En del af udgiften til montering af liften'

Det sociale nævn mener at udgiften til tilretning af udstødningsrøret oprindeligt var en del af udgiften til montering af liften (den særlige indretning). Derimod er senere behov for reparation eller udskiftning af udstødningsrøret ikke en del af udgiften til den særlige indretning (liften).

Det er rigtigt at udgiften til specialtilvirkning af udstødningsrøret i det tilbud fra firma (X) som dannede grundlag for tilskuddet efter bilbekendtgørelsens § 10, stk. 1, var indeholdt som en del af monteringen af liften. Udstødningsrøret er imidlertid en selvstændig indretning og ikke en del af liften. Nævnets begrundelse synes derfor reelt at bygge på en opfattelse af at der kan være tilfælde hvor et handicap nødvendiggør udgifter til tilretning af en indretning uden at indretningen af den grund skal anses for en særlig indretning efter reglerne i bilbekendtgørelsen. En sådan opfattelse mener jeg ikke har støtte i reglerne der bygger på en opdeling mellem standardindretninger og særlige indretninger.

C. 'Et udstødningsrør er en almindelig indretning på enhver bil'

Aalborg Kommune har også peget på at et udstødningsrør er en almindelig indretning på enhver bil, og at bilen ikke blev tilføjet en ekstra foranstaltning. Hertil kommer at det i den nævnte vejledning fra Socialministeriet er anført at § 10 kun vedrører indretninger som skal indbygges i bilen efter levering fra fabrikken. Indretninger som bilen er 'født med', er ikke omfattet.

Du har hertil bl.a. anført at et alternativt tilpasset styresystem ifølge praksis fra Ankestyrelsen kan være en særlig indretning. Du har peget på at alle biler er udstyret med et styresystem. Den afgørelse fra Ankestyrelsen som du nævner, hedder SM C-2-07 og er en afgørelse af 20. december 2006. I sagen havde en borger bl.a. søgt om tilskud til særlig indretning af en bil og om køreundervisning. Der var søgt om automatgear, driftsbremse med forstærker, hensigtsmæssige betjeningskontakter, alternativt tilpasset styresystem, specialsæde og ratknop. Ankestyrelsen mente ikke at borgeren var berettiget til bilstøtte. Begrundelsen var at den selvhjulpethed som borgeren ville opnå ved selv at blive i stand til at føre sin bil, ikke stod i rimeligt forhold til omfanget af de særlige indretninger og udgifterne til den køreundervisning som ville være påkrævet for at opnå dette. Borgeren ville på grund af sin funktionsnedsættelse fortsat have behov for hjælp med alle praktiske daglige funktioner, og han var ved færden afhængig af en ledsager.

Til belysning af hvad der er standardindretning og nødvendig indretning, kan også nævnes C-29-08, som vedrører en afgørelse af 17. juli 2008 fra Ankestyrelsen. En borger fik i overensstemmelse med et tilbud bevilget støtte til køb af bil med standardindretning til kørestolsbruger. Af tilbuddet fremgik det at en del var standardindretning der blev monteret og indsat efter at bilen havde forladt fabrikken. Det drejede sig om en plan kørestolsbund, automatisk lys ved lift og to sæder ved baghjulene med integreret trepunktssæle. Borgeren fik desuden bevilget tilskud til særlig indretning. Borgeren klagede over afgørelsen. Ankestyrelsen mente at kørestolsbunden og det automatiske lys var særlige indretninger, mens de nævnte øvrige indretninger ikke var det. Ankestyrelsen lagde bl.a. vægt på at de nødvendige indretninger ikke var indsat i bilen fra fabrikken. Det var dog også et krav at der ikke var tale om standardudstyr, men om nødvendig indretning i forhold til handicappet. Ankestyrelsen mente at indretningerne lettede borgerens placering i bilen, og at borgerens helbredsforhold i øvrigt talte for det.

Jeg er enig med Aalborg Kommune i at et udstødningsrør normalt må anses som standardudstyr og ikke kan betegnes som særlig indretning. Jeg mener imidlertid at det i denne sag må være afgørende at udstødningsrøret efterfølgende blev specialtilvirket for at gøre plads til liften. Herefter kunne udstødningsrøret efter min opfattelse ikke længere karakteriseres som standardudstyr. Med hensyn til kravet om en nødvendig indretning er liften som nævnt et

nødvendigt hjælpemiddel for dig, jf. i øvrigt det ovenfor anførte om at § 10 også omfatter indretninger der letter placeringen af nødvendige hjælpemidler.

Jeg mener heller ikke at udskiftningen af udstødningsrøret kan karakteriseres som en udgift efter § 10, stk. 5, hvorefter der ikke ydes hjælp til udgifter der følger af brug af den særlige indretning, f.eks. til rengøring eller vedligeholdelse. I den nævnte vejledning fra Socialministeriet er der som eksempel nævnt rengøringsmidler og almindelig vedligeholdelse.

Jeg er på den baggrund ikke enig med myndighederne i at det specialtilvirkede udstødningsrør ikke er omfattet af bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4.

Hjælp efter bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4

Du mener at du er berettiget til at få dækket omkostningen til udskiftning af udstødningsrøret eller i hvert fald den meromkostning som fulgte af specialtilvirkningen af udstødningsrøret. På sagen ligger en faktura af 29. juni 2007 for bl.a. montering af udstødningsrør. Jeg går derfor ud fra at du efter afslaget fra Aalborg Kommune og det sociale nævn fik foretaget udskiftningen og specialtilvirkningen af udstødningsrøret for egen regning.

Aalborg Kommune begrundede også afslaget af 30. januar 2007 på tilskud med at gennemtæring af et udstødningsrør betragtes som forventet på alle biler. Kommunen mente derfor at der var tale om en forventet vedligeholdelsesudgift. I sin udtalelse af 2. marts 2009 har kommunen anført at der er tale om en indretning der sædvanligvis vil skulle repareres eller udskiftes efter et vist antal kørte kilometer, hvilket gælder for alle bilejere uanset handicap.

Som det fremgår ovenfor, blev bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4, indført for at ligestille den nødvendige særlige indretning for handicapbiler med hjælpemiddelområdet for så vidt angår muligheden for at få udskiftet den særlige indretning og få reparationsudgiften betalt.

Serviceovens § 112, stk. 1, bestemmer at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for at den pågældende kan udøve et erhverv. Efter lovens § 113, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen også yde hjælp til køb af forbrugsgoder når betingelserne i § 112, stk. 1, er opfyldt. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder der normalt indgår i et sædvanligt indbo. Der kan desuden kun ydes hjælp når udgiften er over 500 kr., og hjælpen udgør 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art, jf. § 113, stk. 2 og 3. I bekendtgørelse nr. 987 af 6. august 2007 om hjælp til an-

skaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven er der fastsat regler om udskiftning og reparation. Efter § 4, stk. 1, ydes der hjælp til reparation og udskiftning af bevilgede hjælpemidler efter behov. Der ydes efter behov hjælp til udskiftning og reparation af forbrugsgoder hvis der foreligger ganske særlige forhold ved den nedsatte funktionsevne som nødvendiggør anskaffelse af et forbrugsgode der er dyrere end et almindeligt standardprodukt, eller som nødvendiggør særlig indretning, jf. § 21, stk. 1, jf. § 19, stk. 2. Hjælpen til udskiftning ydes i disse tilfælde ved betaling af forskellen mellem prisen på et almindeligt standardprodukt og prisen på det bedst egnede og billigste produkt, jf. § 21, stk. 2.

Både de ovenfor nævnte regler om hjælpemidler og reglerne om bilstøtte i serviceloven med tilhørende bekendtgørelser er udtryk for det såkaldte kompensationsprincip. Efter dette princip skal personer med handicap i videst muligt omfang kompenseres for følgerne af deres handicap og herigennem så vidt muligt stilles lige med andre borgere. Der ligger i dette princip at den handicappede ved compensation for merudgifter skal afholde den del af udgifterne som svarer til de udgifter den pågældende selv ville have afholdt hvis der ikke havde foreligget en funktionsnedsættelse, dvs. udgifter på linje med hvad alle andre har. På den anden side skal personer med handicap ikke selv dække merudgifter der er en følge af handicapet.

Jeg forstår at kommunen ikke anfægter at du på ansøgningstidspunktet havde et reelt behov for at få udskiftet udstødningsrøret på grund af gennemtæring. I den tidligere nævnte vejledning fra Socialministeriet er det under punkt 235 om udskiftning efter § 10, stk. 4, anført at det er vigtigt at sikre sig at bilens tilstand både kvalitets-, sikkerheds- og driftsmæssigt er i forsvarlig stand så bilen er egnet til borgerens brug.

Jeg mener på den baggrund at det er tvivlsomt om Aalborg Kommune med den givne begrundelse kunne afvise at yde dig hjælp efter bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4, til i hvert fald den meromkostning som fulgte af specialtilvirkningen af udstødningsrøret ved udskiftningen. Som følge heraf mener jeg også at det er tvivlsomt om Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Nordjylland, kunne stadfæste kommunens afgørelse om at afvise at yde dig hjælp.

Jeg har henstillet til Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Nordjylland, at genoptage behandlingen af sagen eller hjemvise sagen til fornyet behandling hos Aalborg Kommune.

Jeg beder dig afvente myndighedernes fornyede afgørelse i sagen inden du tager stilling til om der er grundlag for at klage til mig igen.

Jeg har besluttet ikke at indlede en undersøgelse af at Ankestyrelsen afviste at behandle sagen. Jeg henviser til § 16, stk. 1, i lov nr. 473 af 12. juni 1996

om Folketingets Ombudsmand. Det fremgår af denne bestemmelse at ombudsmanden selv afgør om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.”

Sagsfremstilling

Nordjyllands Amt bevilgede den 18. marts 2003 A lån til køb af bil og tilskud til særlig indretning af bilen bl.a. i form af en lift. For at denne lift kunne monteres, skulle bilen ombygges. Ombygningen omfattede en specialtilvirkning af udstødningsrøret idet liften ellers ikke kunne monteres. A er kørestolsbruger.

A søgte den 19. januar 2007 Aalborg Kommune om støtte til udskiftning af udstødningsrøret. Det fremgår af et tilbud fra firma X af 16. januar 2007 at udstødningsrøret med montering kostede 6.862,50 kr.

Aalborg Kommune gav den 30. januar 2007 A afslag på sin ansøgning. Begrundelsen var at en gennemtæring af et udstødningsrør betragtes som forventet på alle biler. Der var derfor tale om almindelig vedligeholdelse og ikke en reparation. Kommunen lagde også vægt på at selv om udstødningsrøret var ændret for at liften kunne monteres, var udstødningsrøret ikke en del af den særlige indretning.

A klagede til Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Nordjylland, over Aalborg Kommunes afgørelse. Nævnet godkendte den 7. juni 2007 Aalborg Kommunes afgørelse af 30. januar 2007. Nævnet lagde vægt på reglen i bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4. Efter denne regel kan der ydes hjælp til reparation, udskiftning og afmontering af nødvendig indretning efter stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2, efter behov. En bils udstødningsrør er en del af standardindretningen og således ikke en særlig indretning som der var stillet krav om på grund af nedsat funktionsevne. Der var derfor ikke hjemmel i bilbekendtgørelsen til at yde økonomisk hjælp til udskiftning af udstødningsrør. Nævnet gjorde A opmærksom på muligheden for at søge om et personligt tillæg efter regler om førtidspension.

Firma X sendte den 12. juni 2007 A en udtalelse om at ”udstødningen er en del af indretningen, da den skal fremstilles på bilen, så den passer sammen med bil og lift, den kan ikke købes fabriksfremstillet passende til bilen”.

A klagede til Ankestyrelsen over det sociale nævns afgørelse af 7. juni 2007. Med klagen sendte A udtalelsen fra firma X.

Det sociale nævn meddelte den 5. juli 2007 A at nævnet havde genvurderet sagen, men at nævnet fastholdt sin afgørelse. Nævnet mente at der uanset oplysningen fra firma X var tale om udstyr som alle biler er indrettet med, og

at der dermed ikke var tale om en nødvendig særlig indretning på grund af A's helbredsforhold.

I et brev af 13. juli 2007 skrev Ankestyrelsen til A at styrelsen ikke kunne behandle hans klage over det sociale nævns afslag på hjælp til betaling for udskiftning af udstødningsrør. Ankestyrelsen mente at A's sag havde en så konkret karakter at en afgørelse fra styrelsen ikke ville kunne bruges som vejledning. Afgørelsen afhang efter styrelsens opfattelse af en konkret vurdering af om udskiftning af udstødningsrør på A's bil var en nødvendig indretning på grund af hans helbredsforhold. Ankestyrelsen fastholdt den 6. august 2007 sin afgørelse.

I et brev af 14. januar 2008 klagede A til mig over myndighedernes afgørelser. A mente at det særligt tilvirkede udstødningsrør måtte anses for en del af bilens særlige indretning som alene var begrundet i hans nedsatte funktionsevne. A mente ikke at myndighedernes påstand om at alle biler er udstyret med et udstødningsrør, var relevant i denne sammenhæng, idet der ikke var tale om et standardudstødningsrør. Han mente også at myndighedernes begrundelser var i strid med to principafgørelser fra Ankestyrelsen. A mente derfor at det sociale nævn, men især Ankestyrelsen burde have reageret over for den åbenbart urigtige afgørelse. Desuden oplyste A at Dansk Handicap Forbund ved et brev af 27. august 2007 havde udtrykt enighed i det synspunkt at afgørelsen om hvad der kunne opfattes som en del af den særlige indretning, var urimelig. A bad mig tage stilling til sagen sådan at han kunne få dækket omkostningen til udskiftningen af udstødningsrøret eller i hvert fald få dækket den meromkostning som fulgte af specialtilpasningen af udstødningsrøret.

Den 23. januar 2008 sendte jeg A's henvendelse af 14. januar 2008 videre til Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Nordjylland, som en anmodning fra ham om at nævnet tog stilling til hans indsigelse om at nævnets afgørelse var i strid med Ankestyrelsens praksis.

Det sociale nævn mente i et brev af 25. februar 2008 ikke at nævnets afgørelse i A's sag var i strid med Ankestyrelsens praksis. De principafgørelser som A havde henvist til, angik særlig indretning på grund af personernes handicap. Det gjaldt både en sag om et alternativt tilpasset styresystem og en sag om et særligt indrettet klima anlæg. At der i en del biler fandtes klima anlæg, ændrede efter nævnets opfattelse ikke på dette forhold. Nævnet anførte desuden følgende:

"Vi lægger herved vægt på, at udstødningsrøret efter Nævnets opfattelse ikke i sig selv er en 'særlig indretning', forstået som en ændring af bilens funktion på grund af (A)'s handicap.

Det er således Nævnets opfattelse, at udgiften til den oprindelige tilvirkning af udstødningsrøret må anses for en del af udgiften til liften (som er en 'særlig indretning'). Derimod er senere behov for reparation eller udskiftning af udstødningsrøret ikke en del af udgiften til den særlige indretning (liften)."

Den 28. februar 2008 ringede A til det sociale nævn og bad nævnet om at sende sagen til mig med henblik på min stillingtagen til nævnets afgørelse. Nævnet sendte mig sagen med et brev af 29. februar 2008.

Jeg skrev den 19. marts 2008 til A at sådan som sagen var oplyst for mig, havde Ankestyrelsen ikke haft lejlighed til at forholde sig til det som han havde gjort gældende i sit brev af 14. januar 2008 til mig. Jeg mente derfor at det var mest korrekt at jeg sendte kopi af det sociale nævns brev af 29. februar 2008 til mig, A's klage af 14. januar 2008 og sagens akter videre til Ankestyrelsen. Jeg sendte materialet til Ankestyrelsen med henblik på at styrelsen fik lejlighed til over for A at tage stilling til de indsigelser som han i sin klage af 14. januar 2008 havde fremført mod at styrelsen havde afvist at behandle hans klage, herunder til at vurdere om hans indsigelser gav styrelsen grundlag for at ændre sin beslutning om ikke at behandle hans klage.

Ankestyrelsen var i et brev af 30. september 2008 af den opfattelse at det sociale nævns afgørelse i A's sag ikke var i strid med styrelsens praksis. Ankestyrelsen fandt derfor stadig ikke grundlag for at behandle hans sag da den ikke var af principiel eller generel karakter. Styrelsen skrev i brevet til A at de to principafgørelser fra styrelsen som han havde henvist til, vedrørte det forhold at der var tale om særlige indretninger som følge af personernes særlige behov. I A's tilfælde var der tale om udskiftning af et udstødningsrør. Efterfølgende reparation eller vedligeholdelse, herunder udskiftning, af hans udstødningsrør, kunne derimod ikke karakteriseres som en særlig indretning, da reparationen eller vedligeholdelse af udstødningsrøret ikke havde indflydelse på hans handicap.

Den 20. oktober 2008 klagede A på ny til mig. Han fastholdt sin opfattelse af sagen.

Den 21. januar 2009 bad jeg myndighederne om udtalelser i anledning af A's klage. Jeg bad om at myndighederne i deres udtalelser i sammenhæng med bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4, nærmere redegjorde for opfattelsen af at udstødningsrøret ikke var en del af den særlige indretning som skyldtes A's handicap. Jeg bad også myndighederne komme ind på det som A havde anført i sit brev af 14. januar 2008, om at han ønskede at få dækket den meromkostning som fulgte af specialtilpasningen af udstødningsrøret, hvis han ikke kunne få dækket hele omkostningen. Jeg bad også om udlån af sagens akter.

Aalborg Kommune fastholdt i en udtalelse af 2. marts 2009 sin opfattelse af sagen. Af kommunens udtalelse fremgår følgende:

"Aalborg Kommune har indledningsvis genvurderet de to afgørelser som (A) henviser til. Aalborg Kommune er af den opfattelse, at begge afgørelser vedrører andre områder end (A)'s sag, hvorfor begge afgørelser er uden betydning både direkte og forudsætningsvist ved afgørelsen af, hvorvidt (A) er berettiget til tilskud til/betaling af reparation af specialtilvirket udstødningsrør. De 2 nævnte afgørelser vedrører begge ekstraudstyr, der isættes bilen grundet en persons særlige behov. Det er der ikke tale om i denne sag.

I (A)'s sag, er der tale om reparation af et udstødningsrør, som er en almindelig indretning på enhver bil. Bilen er ikke tilført en ekstra foranstaltning, der er alene tale om, at udstødningsrøret ved levering af bilen, blev specialtilvirket, for at få plads til at påmontere en lift. Udstødningsrøret er således helt uafhængigt af (A)'s handicap, og kun specialtilvirket for at skaffe plads til påmontering af handicapbetinget ekstraudstyr, der er påsat bilen uafhængigt af udstødningsrøret.

Der er endvidere tale om en indretning, der sædvanligvis vil skulle repareres/skiftes efter et vist antal kørte kilometer, hvilket gælder for alle bil ejere uanset handicap eller ej og uanset behov for specialtilvirkning af et nyt udstødningsrør, hvilket bevirker at et sådant ikke blot kan påmonteres af værkstedet, men skal forarbejdes (tilvirkes) forud for påmonteringen.

Aalborg Kommune fastholder derfor, at det ved leveringen specialtilvirkede udstødningsrør ikke efter leveringen kan anses som værende en del af den særlige indretning, jf. ordlyden i bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4, da udstødningsrøret ikke kan anses som værende påmonteret handicapbetinget ekstraudstyr.

Aalborg Kommune fastholder derfor, at en udskiftning af/reparation af det specialtilvirkede udstødningsrør, ikke kan dækkes via tilskud efter bilbekendtgørelsens § 10, stk. 4. Da der ikke er tale om en særlig handicapbetinget indretning, vil denne regel ej heller kunne anvendes til dækning af en evt. merudgift (tilvirkningen) af udstødningsrøret.

Da (A) er tilkendt pension efter tidligere pensionslov, vil en evt. merudgift til tilvirkning af udstødningsrøret ikke kunne dækkes efter en bevilling efter § 100 i serviceloven.

Det Sociale Nævn har tidligere henvist (A) til at få efterprøvet sine muligheder for et tillæg efter tidligere pensionslov. (A) har endvidere i forbindelse med ny bilansøgning i november 2008 fået mundtlig rådgivning af

rådgiver, hvor (A) blev henvist til pensionskontoret, for at få undersøgt muligheden for at få bevilliget personligt tillæg til dækning af evt. merudgifter i forbindelse med (A)'s handicapbil, hvilket fremgår af journalnotat af d. 1. november 2008.”

Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Nordjylland, omtalte i sin udtalelse af 5. marts 2009 det forhold at nævnet den 25. februar 2008 havde skrevet at det var nævnets opfattelse at udgiften til den oprindelige tilvirkning af udstødningsrøret måtte anses for en del af udgiften til liften (som er en ”særlig indretning”). Dette skulle ifølge nævnet forstås således at nævnet mente at udgiften til tilretning af udstødningsrøret var en del af udgiften ved montering af liften. Dette betød dog ikke at nævnet anså det tilvirkede udstødningsrør for at være en del af liften, som var den ”særlige indretning”. Dette var begrundelsen for at nævnet senere havde skrevet at “[d]erimod er senere behov for reparation eller udskiftning af udstødningsrøret ikke en del af udgiften til den særlige indretning (liften)”.

Ankestyrelsen henviste i en udtalelse af 17. marts 2009 til sin afgørelse af 13. juli 2007 og til sit brev af 30. september 2008. Styrelsen fandt fortsat ikke at det oplyste i den konkrete sag gav grundlag for at antage sagen til principiel eller generel behandling.